

تفقه در دین مهمترین ویژگی آیت‌الله ضیاء‌آبادی بود

حجت‌الاسلام خسروپناه گفت: آیت‌الله ضیاء‌آبادی از شخصیت‌های علمی و عرفانی حوزه‌های علمیه بود و نقش بسیار مهمی در تربیت معنوی و اخلاقی مردم داشت، ایشان در یک کلام عالمی وارسته و مردم‌دار بود.

حجت‌الاسلام خسروپناه گفت: آیت‌الله ضیاء‌آبادی از شخصیت‌های علمی و عرفانی حوزه‌های علمیه بود و نقش بسیار مهمی در تربیت معنوی و اخلاقی مردم داشت، ایشان در یک کلام عالمی وارسته و مردم‌دار بود.

خبرگزاری مهر، گروه دین و آئین، فاطمه ضیافتی فرامرزی: روزها یکی پس از دیگری گذشتند و اکنون بیش از یکسال است که ویروس منحوس کرونا سایه شوم خود را بر جوامع بشری انداخته است؛ در این ایام جامعه جهانی با مسائل و البته مصائب مختلفی مواجه شد اما هیچ‌کس از آنها به اندازه فقدان عزیزان و عالمان یک جامعه سنگین نیست.

پایه و سنگ بنای اندیشه، اخلاق و انسان‌سازی هر جامعه را عالمان آن دیار می‌سازند و فغان از روزی که جامعه‌ای در رثای فقدان این بزرگان به دردی دچار شود که درمان‌اش حداقل تا مدت‌های مدید از راه نرسد و امروز دوشنبه ۲۰ بهمن ماه از جمله این روزها بود و ایران اسلامی سوگوار رحلت استاد اخلاقی بزرگ شد.

آیت‌الله سید محمد ضیاء‌آبادی بر اثر ابتلاء به ویروس کرونا به رحمت خدا رفت؛ استاد اخلاق و تفسیر قرآن کریم و از علمای به نام تهران که نه تنها اهل درس و بحث در حوزه‌های علمیه بود که عامه مردم با او خاطرات فراوانی داشتند.

این عالم اخلاق و مفسر بزرگ شیعه در سال ۱۳۰۷ در ضیاء‌آباد قزوین متولد شد و نزد اساتید بزرگی همچون آیت‌الله سید حسین بروجردی، آیت‌الله سده‌ی اصفهانی، امام خمینی (ره) و آیت‌الله سید محمد حسین طباطبایی تحصیل کرده بود. وی از مدتی پیش به دلیل بیماری کرونا در بیمارستان بستری بود و امروز دعوت حق را لبیک گفت.

به همین مناسبت گفتگویی با حجت‌الاسلام و المسلمین عبدالحسین خسروپناه، استاد حوزه و دانشگاه، در مورد ویژگی‌های آیت‌الله ضیاء‌آبادی انجام داده ایم که در ادامه می‌خوانید:

حجت‌الاسلام و المسلمین خسروپناه، ضمن تسلیت ارتحال عالم وارسته آیت‌الله سید محمد ضیاء‌آبادی اظهار کرد: این مرد بزرگوار از شخصیت‌های علمی و عرفانی حوزه‌های علمیه به ویژه حوزه علمیه تهران بود و نقش بسیار مهمی در تربیت معنوی و اخلاقی مردم داشت، در یک کلام عالمی وارسته و مردم‌دار بود.

رئیس سابق مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران ادامه داد: نکته مهم در مورد آیت‌الله ضیاء‌آبادی این بود که همواره، خود به آنچه که می‌گفت عامل بود لذا سخنان‌اش در قلوب مردم اثر می‌گذاشت. او سال‌ها در حوزه علمیه تدریس داشت و شاگردانی را تربیت کرد و چند نقش مهم را به عنوان یک روحانی وارسته انجام داد که به آنها اشاره می‌کنم.

این مرد بزرگوار از شخصیت‌های علمی و عرفانی حوزه‌های علمیه به ویژه حوزه علمیه تهران بود و نقش بسیار مهمی در تربیت معنوی و اخلاقی مردم داشت، در یک کلام عالمی وارسته و مردم‌دار بود.

وی در تشریح فعالیت‌های آیت‌الله ضیاء‌آبادی گفت: اولین مساله در مورد آن عالم وارسته این بود که تفقه در دین داشت، در سخنرانی‌ها و مباحثی که مطرح می‌کرد و همچنین آیات و روایات تفقه خاصی داشته و فهم ویژه‌ای نسبت به آموزه‌های دین ارائه می‌کرد.

معاون علوم انسانی و هنر دانشگاه آزاد اسلامی افزود: مساله دوم این بود که آن مرحوم معارف دینی را به صورت تخصصی برای طلاب و حتی اساتید دانشگاه ارائه می‌کرد در نتیجه بسیاری از حوزویان و دانشگاهیان مباحث متعدد دینی را از این قالب در جلسات درس و بحث‌وی فرا می‌گرفتند.

حجت‌الاسلام و المسلمین خسروپناه تصریح کرد: نکته سوم که از جمله تاثیرگذارترین مسائل در طول عمر آیت‌الله ضیاء‌آبادی محسوب می‌شود این است که همواره معارف دین را برای عموم مردم نیز بیان می‌کردند، انصافاً جمعیت فراوانی پای منبر ایشان می‌نشستند و تأثیر می‌گرفتند تا جایی که برخی افراد با حضور در این جلسات و استفاده از مباحثی که مطرح می‌شد

بسیاری از مشکلات زندگی شان مرتفع شده و در برخورد با آن عالم وارسته چنان تأثیر می گرفتند که به کل سبک زندگی شان متفاوت می شد. در واقع نفس معنوی این عالم عارف منجر به تحول آنها شده و اگر تا قبل از برخورد با آیت الله ضیاء آبادی انسان های مقید و دین داری نبودند اما بعد از مواجهه با ایشان تبدیل به انسان های شب زنده دار و دین دار می شدند.

وی در مورد خصلت های اخلاقی مرحوم آیت الله ضیاء آبادی اظهار کرد: صداقت و صفای آن مرد بزرگ ستودنی بود و به نظر من این موارد مهمترین ویژگی ایشان بود. او شخصیت مؤثری بود که تا مدت ها بدیلی برایش پیدا نخواهد شد.

این استاد حوزه در پایان گفت: باید هشدار دهم که جامعه ما در چند سال اخیر علمای عارف فراوانی را از دست داد، از جمله مرحوم آیت الله مجتبی تهرانی و بزرگانی چون این عالم وارسته که امروز سوگوار او هستیم. هرکدام از آنان وزنه دینی و علمی بودند و این خلأ امروز بیش از هر زمان در تهران احساس می شود لذا این فقدان هشدار برای حوزه علمیه تهران است که باید تلاش کند تا به تدریج جای این عزیزان را پر کند هرچند که رفتن این بزرگواران از جامعه اسلامی لطمات جبران ناپذیری را زد و سال ها طول می کشد که عالمانی این چنین در جامعه اسلامی تربیت شوند.

کد خبر